

ZRCADLO: Rozkopaný
Písek v plné sezoně?!

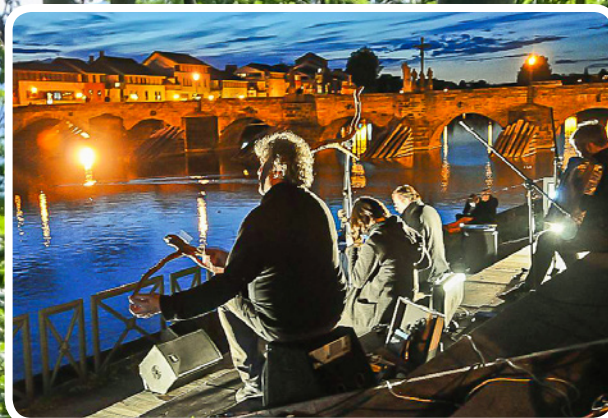
AKTUÁLNĚ:

Připomínkujte změny
v územním plánu

Písek jen kvete – díky!

KŘÍŽOVKA o vstupenky na
Mirotické setkání loutek

PŘÍRODA: Proč se čápi
nestydí za svou „krutost“?

PÍSKOVIŠTĚ:

Sladovna ožíví řeku a její okolí
v neděli 29. srpna – PŘIJĎTE! str. 6

Foto: Irena Mašíková, Konštantová

PÍSECKÝ SVĚT

účinná a levná tištěná i on-line inzerce,
6000 výtisků vždy obratem rozebráno!
e-mail: inzerce@piseckysvet.cz
tel. 607 777 993

Pokud se Vám Písecký svět líbí, prosím podpořte nás aspoň pár korunami – **POMOZTE udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz**

Nejsme příjemci žádných dotací a nejsme propojeni s žádnou politickou ani jinou zájmovou skupinou.

Jsmo tu pro občany, na podporu transparentnosti radnice, různorodosti občanských a kulturních aktivit, neziskovek a charity, pro rozmanitost názorů a ekologickou osvětu.

DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. **78 31 003 001 / 5500**

(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č.B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo dokonce podporují pravidelně.

Každý dárcce může od redakce získat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci

PÍŠTE NÁM své názory!

RÁDI přijímáme dopisy, náměty, polemiky i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na předání písemné verze na tel. **607 777 993**. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat také na www.piseckysvet.cz.

PÍSECKÝ SVĚT vychází v nákladu 6000 kusů a je distribuován ZDARMA. Další čísla vyjdou ve čtvrtek 26. srpna a 9. září. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na mnoha desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábr. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Týrsova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluha COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 15/2021, redakční uzávěrka: 11. 08. 2021

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63

ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s., IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20.11.2009.

Web: www.piseckysvet.cz

e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:

5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny),

e-mail: jelenova@piseckysvet.cz

Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),

e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

Telefon do redakce a inzerce: 607 777 993

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

Přetiskování obsahu POVOLENO, ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

ROZKOPANÉ MĚSTO...

Skoro nevěřícně přijali Písečáci fakt, že se po roce opakuje přesně stejná situace – po dlouhé době covidového lockdownu, po měsících, kdy bylo město Písek zcela vyprázdněné, se kvůli nepříznivé mezinárodní situaci v cestování velké množství českých rodin vydalo po vlastech českých. A překrásné město nad Otavou je vítá zcela rozkopaným centrem a stále uzavřenou Zeyerovou ulicí... Smutné je, že ani na webu města k tomu návštěvník nenajde žádné vysvětlení či omluvu vedení radnice. Neměla alespoň v tomto směru zafungovat placená P.R agentura? A co bude za rok? To se ptá nejen Zdeněk Beneš na str. 15...

SKAUTSKÉ TÁBORY SE DAŘÍ! Střediskový tábor skautského střediska Gáhál Písek U Hromové jedle poblíž obce Kluky našťastí nepostihla žádná fatální pohroma – ani covid, ani záplava. Skauti a skautky vedli během táborové hry svůj boj proti silám temnot, vlčata a světlušky prožívaly události z Letopisů Narnie.

Václav Boček st., středisko Gáhál

ALE KVĚTE NÁM TO... Vzhledem ke zcela rozkopanému náměstí je bohatá květinová výzdoba až trošku úsměvná, ale celkově si za tuto oblast letos zaslouží město pochvalu – viz také str. 4.

Co s lempy v přírodě a co v parlamentu?

Tohle číslo vychází po naší pravidelné letní pauze, ale nyní už můžete Písecký svět vyhlížet zase každý druhý čtvrtek. Věřím, že si uživatele pohodové letní dny a že se nám podaří zpestřit je zajímavým čtením. Michaela Šťastná doufejme alespoň některé občany Písku motivuje k tomu, aby se zajímali o plánované změny územního plánu. Karel Pecl přemýšlí nad tím, proč se lidé tak vehementně – a stále agresivněji – snaží vnucovat zvířatům lidská kritéria morálního, „jedině správného“ chování.

Přesvědčení člověka, že je nejmoudřejším vládcem všeho tvorstva, jenž dokáže celou přírodu řídit a který může rozhodovat o všem, stojí v pozadí většiny ekologických problémů současnosti. A lidská hloupost, často právě se samolibým pocitem nadvlády propojená, zabíjí každoročně tisíce živočichů a ničí jejich (ale zároveň naše) ekosystémy.

A v dnešní postmoderní realitě jsme došli až do stádia, kdy skupinky lidí přilepených k virtuálnímu světu Facebooku sledují za pomoci nejmodernějších technologií přírodní procesy a žádají „řešení“ toho, že čapí matka se podle nich „chová vyšinutě“, „je psychicky nemocná“ a „týrá své mládě“. Prý že to podle našeho zákona proti týrání zvířat dělat nesmí... Zvířecí záchranář Karel Makoň k tomu v jednom rozhovoru trefně říká: „V přírodě přežívají jen ti nejsilnější, nejdokonalejší, nejbystřejší, a hlavně ti, kteří jsou zárukou kvalitního genetického materiálu a tím pádem i další zdravé a životaschopné populace. Proto má příroda v tomto ohledu nastavená velmi přísná pravidla, a pokud by je začala porušovat, tak by dopadla jako my lidé, viz géniové na sociálních sítích a v poslanecké sněmovně. V přírodě prostě stále platí pravidlo, že když jsi lempl, tak jsi potrava pro jiné.“

ZDENKA JELENOVÁ

Ornitologická vycházka se povedla

Prácheňské muzeum pořádá každoročně v červenci ornitologickou vycházku za ptačími obyvateli Písku. Letos se konala v neděli 18. července a zúčastnilo se jí 17 zájemců.

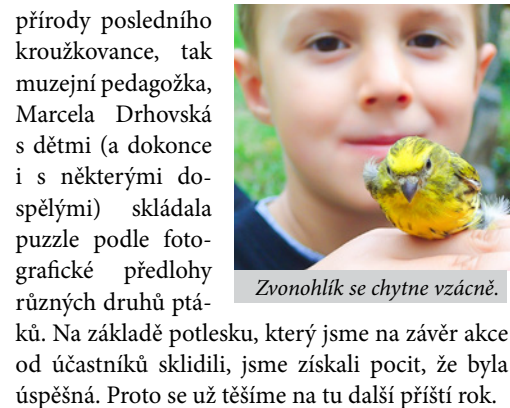
Ne každému se chce v neděli brzy ráno vstávat. O to sympatičtější bylo, že se k brzkému vyskočení z postele překonalo 8 dětí. A zúčastnili se nejen

Zoolog muzea Jiří Šebestian předvádí kroužkování.

písečtí, ale přijeli i přespolní z Mirotic. Ti museli vstávat ještě dřív. Akce se vydařila – poskytla neobvykle bohatou nadílku ptáků ke kroužkování. Muzejní zoolog Jirka Šebestian napnul na dvou místech nárazové sítě a díky hlasovým nahrávkám samčích zpěvů nalákal do sítí osm ptáků čtyř druhů. To je v historii této akce rekord. Obvykle se podaří odchytit 2 – 3 ptáky dvou druhů.

Samčí zpěv od sítě vyprovokoval okolní ptáky, aby na konkurenčního samce ve svém revíru zaútočili a díky tomu skončili lapení v síti. Cílem akce nebyla jen ukázka vlastního kroužkování, ale i seznámení s účelem této činnosti, která přináší podklady pro ochrany ptáků a dokládá populační úspěšnost jednotlivých druhů. Potěšitelné bylo, že se někteří mladí zajímali o to, jak by se mohli stát kroužkovateli. Když jsme vypustili zpět do

Zvonohlík se chytne vzácně.

přírody posledního kroužkovance, tak muzejní pedagožka, Marcela Drhovská s dětmi (a dokonce i s některými dospělými) skládala puzzle podle fotografické předlohy různých druhů ptáků. Na základě potlesku, který jsme na závěr akce od účastníků sklídili, jsme získali pocit, že byla úspěšná. Proto se už těšíme na tu další příští rok.

Ale je šance vidět další kroužkování ještě letos v rezervaci Řezabinec. Mělo by to být první víkend v říjnu. Podrobnosti přineseme.

Text a foto KAREL PECL, spolupracovník Prácheňského muzea a Záchrané stanice živočichů Makov

Písek jen kvete... Díky!

Vždycky jsme trochu závistivě sledovaly bohatou květinovou výzdobu města Strakonice. Už nemůžeme. V této letní sezoně Písek dopřává svým obyvatelům i návštěvníkům barevnou paletu letních květů, na nejrůznějších místech ve městě. Zvláště po uplynulém roce covidové izolace je tato pastva

pro oči i duši vskutku životadárná. Můj úmysl poděkovat všem, kteří se o tuto letní krásu zasloužili, nezávisle podpořily i moje přítelkyně, když jsme před několika dny u fontány v příjemném rozhovoru poseděly u sklenky bílého Chardonnay. Nevíme, komu jmenovitě poděkovat, ale rozhodně radnici v Písku a následně předpokládáme že zaměstnancům městské zahrady, kteří tuto letní radost svými rukama pro nás vytvořili. Půvaby města nad Otavou skutečně rozkvetly. Děkujeme.

Irena Mašíková Konstantová, Věra Soukupová, Stanislava Záveská (autorka fotografií) a Jana Coufalová.

INZERCE

Máme pro tebe dobrou práci.

- Práci **bez víkendových a nočních směn.**
- Práci, ke které potřebuješ **jen trochu zručnosti.** Ostatní tě naučíme.
- Práci, kde **nehraje roli tvůj věk nebo praxe.**

Ozvi se nám a přesvědč se.

381 791 824 | prace@zeelandia.cz

Zeelandia • spolehlivý zaměstnavatel s třicetiletou tradicí
• výrobce ovocných náplní v Chelčicích u Vodňan

19 08
21 00
20 21

FILMY
68/69

FILMY 68/69
Promítání dlouho zakázaného snímku Zdenka Sirového *Smuteční slavnost* (1969) natočeného podle románu Evy Kantůrkové. Drama téměř antického rozměru zachycující různé roviny minulého režimu komentuje historik Jaroslav Pinkas z Ústavu pro studium totalitních režimů.

Čtvrtek
19. 8. 2021
21:00 hodin
venkovní scéna

Změny v Územním plánu Písek Ize ještě připomínkovat

Všichni máme možnost připomínkovat do 16. srpna návrh změny číslo 2 územního plánu města. Nezáleží na tom, jestli se vás změna dotýká přímo, protože probíhá třeba za vaším plotem, nebo jestli se vás dotýká „jen“ jako občana tohoto města. Zajímejte se o to, jaké změny se ve městě chystají.

Vím, že je fakt těžké se v územním plánu orientovat a v tomto směru bych se přimlouvala i za osvětu ze strany města, věřím, že například formou přednášek pro občany by se jejich vědomosti rozšířily ku prospěchu všech. I přesto všem doporučuji podat připomínku ke změně v územním plánu. K čemu třeba připomínku? Například **rozšíření lomu** a tím pádem odtěžení další části přírodního parku Písecké hory mi nepřijde jako dobrá změna. V přírodním parku mi nepřijde jako dobrá změna **záběr dalšího kusu lesa u střešnice** a zřejmě také u Bílého domu a samozřejmě avizovaná **změna kvůli kategorizaci lesa na příměstský les** není důvodem pro změnu v územním plánu.

Nebo **změna U Honzíčka**, o které jsem si myslela, že zastupitelům postačí již uskutečněná změna z původního OV (plochy občanského vybavení veřejné infrastruktury) na OV-KM (plocha občanské vybavenosti komerční), kdepak, nyní se to má změnit na SM-M (plochy smíšené obytné městské), což je až absurdní, protože by uprostřed lesa vznikla stavba smíšená městská! Většina takových změn navíc nebyla nikde dopodrobna zveřejňována, zřejmě byly součástí balíčku – co si přeje město změnit – a jeho část byla veřejnosti nepřístupná.

Teprve po vyznačení plochy v návrhu výkresu změn ZM2 (<https://1url.cz/bKIVW>) si člověk uvědomí, jak se změní ten prostor kolem střešnice, o jak velký kus se rozšíří stávající skládka, nebo o jak málo se vlastně rozšíří pásma zeleně mezi průmyslovou zónou a obytnou částí v Purkraticích. Ani další změny nejsou zanedbatelné, všechno, co je v mapě tučně orámováno, se má tímto návrhem změnit a v legendě u výkresu zjistíte, v co se má to orámované proměnit.

A pokud váháte s podáním připomínky, podívejte se na to, co je uvedeno zpracovatelem ÚP ke změně č.1. (z r.2018): „*Jak již bylo dříve a opakovaně konstatováno, do návrhu Změny č.1 Písek tak na základě zvoleného postupu a schváleného Zadání byly zařazeny i lokality, které nemají kromě individuálního zájmu o zhodnocení svých pozemků žádné opodstatnění a nepředstavují veřejný zájem. Přestože byla celá řada lokalit po společném jednání na základě vyhodnocení stanovisek dotčených orgánů a pokynu pořizovatele vypuštěna (viz kapitola b) tohoto Odůvodnění), přesto jsou nadále Změnou č.1 ÚP Písek řešeny plochy, které představují nové a často i opakované intervence do celkové urbanistické koncepce územního plánu a nerespektují v ÚP Písek definované zásady ochrany a rozvoje hodnot území.*“ Nenapadá vás při pohledu na tu mapu, že se tu opakuje historie a především poslední věta se

dá použít i na průběh téhle druhé změny v územním plánu? Copak zásahy do Přírodního parku Písecké hory jsou ve veřejném zájmu a neporušují zásady ochrany a rozvoje hodnot území? Pro potěchu několika lidí, a to snad ani ne obyvatel města, se ničí celistvost přírodního parku a jako

ze salámu se z něj ukrájí pro radovánky několika jednotlivců, až se vydrancuje docela. To stejné samozřejmě platí na zábory zeleně kolem průmyslových staveb, přímo na hranicích s biokoridory, které jsou obestavěny ze všech stran, nebo pro stavby uvnitř města, které „nezapadají“ ke stávající výstavbě, nebo zcela zastiňují výhled na národní kulturní památku hřebčinec.

Jen věnujte chvíli svého času a koukněte, jak se v průmyslové zóně změnila ochranná zeleň na pozemek pro průmysl, **jak je v kasárnách škrtuta s bazénem i sportovní hala**, o které se urputně mlčí, jako by neplatilo usnesení o její stavbě, nebo kde jinde po městě bude umožněna výstavba. **I nyní souhlasíte se všemi navrženými změnami v územním plánu?**

MICHAELA ŠTASTNÁ

INZERCE

SPOŘENÍ DO ZLATA A STŘÍBRA

Zlato za rok 2020 hodnotilo v Kč o 23 %, stříbro o 58 %. Jak pracují vaše úspory pro vás?

SPOŘENÍ:

- Již od 500 Kč
- Flexibilní spoření – lze poslat více, i vynechat
- Můžete spořit do zlata, stříbra i platiny v jednom účtu
- Výběr vkladu k dispozici do 48 hodin
- Zisky ze zákona nedaníte
- Vlastníte ryzí slitky ve fyzické podobě
- Ochrana před inflací a potíženími v ekonomice
- Držení zlata je anonymní (neexistuje registr držitelů)
- Slitky přímo od výrobce z největších světových sléváren

Pro bližší info: Lenka Klečacká
Tel.: 777 159 508, lenka.klecacka@goldengate.cz

14. Městské slavnosti protivínské

Masarykovo náměstí Protivín
sobota 28. srpna 2021

od 20.30 hod. **MAREK ZTRACENÝ S KAPELOU**

od 18.30 hod. **POKÁČ**

od 22.00 hod. **OHŇIVÁ SHOW**

VSTUP ZDARMA / OBČERSTVENÍ

Neděle 29. srpna Pískoviště 2021: „Řeka říká“

Návštěvník se stává poutníkem po stano-
vištích P.I.S.E.K. Vydává se od PRAMENE
u Kamenného mostu proti proudu řeky, kde
na něj čeká INSPIRACE, na Ostrově pochopí
SOUVISLOSTI, ponoří se do krajiny stínů
a s proudem nabírá ENERGII, aby mohl po-
cítit KREATIVITU ve společnosti pískových
soch, kde se odehraje večerní tanec světla
a stínů nad hladinou řeky Otavy.

11 – 16 h. **Pulzující stanoviště P.I.S.E.K.** (od
Starého mostu k Lávce a po druhé straně zpět),
dům U Slona a Fügnerovo nám., náplavka
pod Sladovnou, Ostrov, náplavka u hřbitova
10.30 h. Křest knihy Písek – Řeka vypravuje,
oficiální zahájení festivalu – Starý most
11 – 16 h. **Waxwing theatre – Stínohry**: inter-
aktivní instalace
12, 13, 14 a 15 h. **divadlo CONTINUO**: „Uvázli
v Písku“ – místo dle aktuálních výkopů
11 – 16 h. Animační studio
11:00 – 15 h. **Jaroslav Kořán (Orloj snivců)**:
Hudební ozvěna, sklep Sladovny (vchod od řeky)
13:00 – 15 h. **Výtvarně-hudební workshop**,
ostrov
13:00, 14:00, 15 h. – komentované projíždky
na lodi v okolí Kamenného mostu, rezervace:
sebestova@volny.cz
15 h. OMNION – koncert, koncertní síň Trojice
17 h. DAMÚZA – Řeka – divadelní vystou-
pení, náplavka pod Sladovnou
18 h. **Sirény** – koncert, Balzám Café
19 h. **MamaPapa Banda** – koncert, Balzám Café
21 h. **Tanec světla a stínů** – světelná show
u pískových soch
Doprovodný program:
9 – 17 h. **Robotem rovně** – soutěž amatérských
robotiků, Palackého sady
9 – 17 h. **Šifra mistra Jana** – bojovka v ulicích

ZVE VÁS SLADOVNA PÍSEK

Kolik píseckých koček asi teď je v Týně nad Vltavou?

Tragická pohádka o kočičkách pokračuje... Třetí pí-
secký místostarosta Ondřej Veselý, poslanec za ČSSD,
má pod sebou v gesci životní prostředí a městskou
policii. Takže mají toulavé, ztracené a zraněné kočky
a koťata v Písku smůlu. Pan místostarosta Veselý byl
vždy proti zřízení útulku pro kočky v Písku. Ostatně
zřízení útulku nepodpořil nikdo z vedení města. Pan
Veselý řekl, že raději než útulek pro kočky, lidem
pořádá nové lavičky nebo chodníky.

Nejdřív tuto činnost vykonával pro Město Pí-
sek zadarmo, pouze za příspěvek pro kočky, spo-
lek Písecké kočky. Poté se hledali na pomoc hodní
občané, ale nikdo se nepřihlásil. Narychlo se tedy
začalo upravovat obecní kočičí depozitum. Avšak
od března se na udičku zasedl spolek Kočka v srdci
z Týna nad Vltavou. S tím, jak těžké to mají ženy
dobrovolnice, které za Město Písek supluje obecní
útulek, si pan Veselý a jeho kolegové na radnici
hlavu nelámou. Hlavně, že tyto dámy nemusí do-
stávat odměnu a město ušetří.

Týnský spolek Kočka v srdci na svém webu krás-
ně, pravdivě a velmi podrobně popisuje každodenní
práci paní depozitářky, která vstává v 5 hodin ráno
a chodí spát pozdě v noci. Den co den, bez pauzy
a odpočinku. Kočky přijíždějí zraněné, nemocné,
na veterině je depozitářka jako doma. To celé dělá
paní zadarmo, jako dobrovolník. A k tomu, kromě
útulku, má ještě svoje zaměstnání. To pan 3.
místostarosta Veselý, podle jeho krásných fotografií
a příspěvků na Facebooku, se chodí i několikrát týdně
nadýchat čerstvého vzduchu do Píseckých hor. Paní
depozitářka se na výlety určitě nedostane, nadýchat
se může maximálně vůně desinfekce nebo Sava.

Se spolkem Kočka v srdci je uzavřena smlouva
na tři místa. Kolik je tam koček momentálně, je
opět tajemstvím. Odhadem 10 nebo víc? Z úřadů
v Písku to neví nikdo a spolek Kočka v srdci to
prozradit nechce. Je v tom tak trošku nepořádek.
Na povrch totiž vyplouvá, že spolek Kočka v srdci
nehlásí v obcích nálezy koček a stejně tak přijímá
od nálezců kočky neohlášené, což je proti Občan-
skému zákoníku. A kolik je tam koček z Písku, se
člověk také nedopočítá, jelikož na webových strán-
kách spolku schází některé kočky, včetně místa
a data nálezu, což zase nařizuje veterinární zákon.

V okamžiku psa-
ní tohoto smutné-
ho příběhu byly
na webových
stránkách spolku
od začátku roku
pouze dvě koťa-
ta, ačkoli z Pís-
ku jich tam od
března odjelo už
mnoho. Kde jsou
všechna koťata,
která odvezla

Městská policie z Písku do Týna nad Vltavou? Je
nám líto, že se kočičí dobrovolníci v Týně dostali do
nezáviděníhodné situace. Je to malý spolek, který na
sebe přijal ještě brímě Města Písek.

Nechápeme, proč poměrně bohaté Město Písek
už více než dvacet let využívá k řešení obecního
problému dobrovolníky a odmítá zřídít útulek.
Nechápeme, ale tušíme, že vedení radnice raději
využívá občany, než aby zaplatilo lidem za práci.
V útulku pro psy ve Strakonicih pracují za mzdu
tři osoby. U koček by to mělo být stejné, ale není.
Musí se kočičí dobrovolník, ten dobrý člověk, složit
vyčerpáním, musí ho klepnout mrtvička z přepra-
cování, aby pan Veselý konečně odemkl dveře ko-
čičího útulku = depozita?

Dne 23. 3. 2021 bylo registrováno kočičí depozit-
um neboli útulek pro 30 koček na statku v Purkra-
ticích. Ale je zamčené. V Týně totiž Město zaplatí
jenom příspěvek na stelivo, krmivo, další chova-
telské potřeby a dobrovolnice pracuje zadarmo.
Zřejmě proto se stále všechny kočky vozí do Týna.
Jelikož lidé z Písku mají ještě zafixovaný spolek Pí-
secké kočky, tak v pátek volala paní s nálezem koťe-
te, v sobotu další a stejně tak i v neděli. Strážníci
už cestu do Týna nad Vltavou znají jistě i poslepu,
kočičí taxi jede každou chvíli. Nedejbože, že by-
chom je tady v Písku zrovna k něčemu důležitému
potřebovali. Kočičí taxi v Týně, pan 3. místostaros-
ta v lese, ale důležité je, že ušetříme korunky za
lidskou práci a budeme mít lavičku. Říkám si, jestli
už není lidem na Písecké radnici stydno.

EVA HULCOVÁ, spolek Písecké kočky

INZERCE

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE

DOBŘÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

rekuperace, vytápění, ohřev vody

JABLONTRON

Technologie pro vnitřní zařízení budov

MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

Pokoje Divadla Continuo nabídlý děs, lásku i beznaděj

Už 25 let se na Švestkový dvůr – statek v jihočeských Malovicích – vždy v létě
sjíždějí mladí herci z celého světa. Letošní představení uspořádané přímo
ve statku nazval režisér Pavel Štourač Pokoje a inspiraci hledal v pandemii
covidu a z ní plynoucí sociální izolaci a psychické proměně mnoha lidí.

Mezinárodní letní projekty Divadla Continuo
se hlásí k tzv. site-specific umění. Režisér s herci
oživí jedno určité místo, v němž hledají jedinečné
možnosti, vlastnosti a nová propojení (či rozdělení)
takovým způsobem, že žádné takové představení
není možné později reprodukovat, každý takový di-
vadelní projekt je originální a neopakovatelný. A di-
váci si z něj odnášejí různorodé a zcela individuální
prožitky, protože i oni se v rámci představení sžívají
s místem, postupně začínají – nebo nezačínají – chá-
pat, jak se mohou do představení začlenit, z jakých
různých míst a úhlů mohou herce sledovat, jsou
stavěni do netradičních situací a kladou si otázky,
na které ne vždy nacházejí odpověď. Každopádně
si odnášejí vzpomínku na silný zážitek a mnohdy
i jakousi vnitřní proměnu. V Písku jsme už takto
mohli vidět a „prožít“ Continuo třeba v podzemí
Sladovny nebo ve staré městské vodárně (skvěle
představení na motivy osudu Dagmar Šimkové).

Hlavní myšlenku letošního projektu vysvětlil
režisér Štourač takto: „Pokoje jsou název a záro-
veň téma. Všichni jsme díky covidu prožili a proží-
váme ztrátu sociálního kontaktu, vlastně zjišťuje-
me, že všechno, co jsme měli naučené v sociálních
vztazích, chování, najednou přestává platit, chová-
me se nějak jinak, jsme izolovaní...“

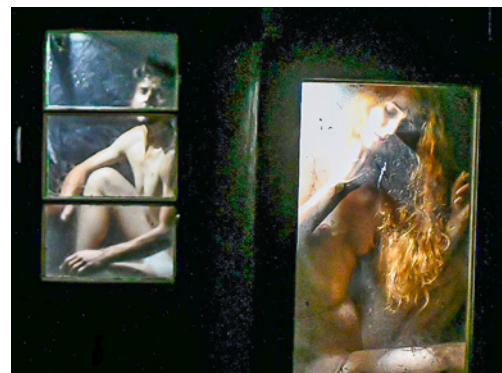
Dvanáct herců se pohybovalo v malých pro-
storách symbolizujících uzavřené pokoje, kde se
odehrává vše lidské – láska, nenávisť, noční běsy,
denní hádky, rozkoly i usmíření, radosti i hrůzy...
Pokoje jako možné útočiště i jako drsné vězení. Di-
váci volně procházeli prostorem a stávali se svědky
útržků lidských tragédií, sblížení, vztahových pro-
pletenců i nepochopitelných zkratů. Záblesky situ-
ací. Mladík se sblíží s dívkou, která pak utíká.
Žena klidně spí a zpod matrace se vynoří děsivá
ruka. Mladá žena zmitaná mezi násilnickým part-
nerem a matkou. Skupinka u stolu řeší nekonečné
spory. Závislosti, objetí, alkohol, vášeň, touha, ná-
silí, výčitky, zoufalství, euforie, stesk, osamělost...

V další části večera pak tajemný průvodce na-
směřuje diváky na ochoz, kde chvíli pokračují

rozpoložení mnoha lidí v současné společnosti...
Zároveň však může jít i o důležitou a osvobozující
terapii, protože mnohé zhlédnuté situace, zvraty
a útržky známe přece ze svých vlastních životů
– a právě v tomhle poznání může být nová na-
děje, protože uvědomíme-li si hlubiny a temná
zákoutí své vlastní duše a přijmeme-li skutečnost,
že ostatní lidé jsou na tom asi dost podobně, lze
snad i rostoucí všeobecné odcizení, fragmentaci
a polarizaci v covidové a post-covidové společ-
nosti lépe pochopit, překonat, a poté snad i pro-
měnit současný svět v nadějnější místo pro další
život. Anebo před sebou máme izolaci osamělých
sobeckých rváčů či deprese zlomených existencí...

ZDENKA JELENOVÁ
foto MARTIN ZBORNÍK

INZERCE

DON QUIJOTE de la mAncha

V hlavní roli přední světový chůdoherec LENOIRE MONTAINE

Dům kultury Protivín • pondělí 20. září od 19.30 hodin

vstupné 100 Kč • Informace na tel. 382 251 806, mobil 734 271 080

Athelasové pozvání k... obyčejným dnům

Letní přestávka byla i tady v Píseckém světě, jsou ještě prázdniny a my vás zdravíme z Athelas. Krásné slunečné i deštivé dny jsou, že?

Lidé u vody, na vodě, u moře, v moři nebo tady v Čechách, cestují, „vyletí“, radují se, prožívají svoje životy tak, jak jim to zrovna jde, jak se to děje, jak je to naplánováno nebo naopak tak nějak ze dne na den. Každý po svém... Svítí slunce a já jdu městem s kamarádkou, které do života přišla snad nejbolestnější událost, jakou si já osobně umím představit. Ztratila nedávno svého syna. Bavíme se o všem možném a ona se najednou zastaví a povídá: „Podívej, těmhle všem lidem život pokračuje dál. Jako kdyby se vůbec nic nestalo.“ Zamrazí mne v zádech. Přesně. Život plyne dál. Dějí se tragédie, nemoci, náhlá úmrtí, záplavy a požáry. Dějí se i krásné věci. Narození, oslavy, setkání, lásky. A život plyne dál. A ti, kdo jdou svými dny a všechno je tak nějak očekávané, tak nějak normální, si nevšimnou, nemohou si všimnout, že tady po ulici kráčí někdo, komu se zrovna stalo... Komu život přinesl... Ztrátu. Opuštění. Smrt. Někdy pro tu bolest není ani slov. A nad tím vším si klidně svítí slunce.

Jak stateční jsou ti, kdo zjistí, že jejich táta, maminka, babička, manžel, přítelkyně, syn... kdo-

koliv blízký... již nemá příliš mnoho času na této Zemi. Jakou odvalu v sobě musí nalézt a říci si, že se budou držet spolu s ním. Až do konce. DOMA. Život se z určitého úhlu pohledu zastaví. Jako byste se ocitli v nějakém speciálním meziprostoru a tady na tom místě nejdu věci dál. Jako když dáte pauzu na videu. Ten, kdo to zažil, ví, o čem píšu. Dýcháte. Někdy i trochu jíte. Vyzvednete děti ze školky. Ta bolest je stále s vámi, někdy větší, někdy jako by se rozplývala prostorem a všedními dny a skoro mizí. Uvaříte jídlo. Nakoupíte. Nebo taky ne. A někde uvnitř vaší duše je místo, které ví. Ví, že čas jde dál. Že se ve skutečnosti nezastaví ani na vteřinu. Že to je přirozený řád věcí. A že jediné, co má v tuhle chvíli smysl, je právě tahle chvíle. TĚD. Tak jest.

A v tom druhém prostoru, tam, kde jsou věci „podle plánu“, obyčejné a normální, se někdo třeba snaží uplést nejdělsí deku ze všech. Na podporu těch, kterým se život pozastavil. Na podporu těch, kteří potřebují přidržet. Obejmout. Těch, kteří zrovna teď nemají pocit, že by život měl plynout dál. Na tichou podporu všem, kterým se prosluněné dny zdají jaksi nepatřičné.

Oba světy tady jsme zároveň. Ti, kdo potřebují zachumlat do deky a podat hrnek s čajem a kapesník, a ti, kdo to pro ně mohou udělat. Ti,

kdo aktuálně žijí sérii pouhých TĚD, i ti, kdo plánují a dny jim přijdou obyčejné a běžné či dokonce fajn. A tady v tomhle světě cenné a vzácné obyčejnosti a normálního života (ať je to, co je to) chceme a plánujeme udělat naprosto všechno proto, aby se vědělo o této možnosti. O volbě. O rozhodnutí zůstat doma na konci života. A o lidech a organizacích, které vám to umožní. O lidech, kteří pracují v hospicích po celém světě. A tady v Písku. Ti všichni mají jeden jediný cíl. Splnit přání zůstat doma až do konce všem, kdo ho vysloví.

Tak jen, abyste rozuměli, proč. Proč hospic dělá deku. Pletací maratón. Dekatón. Proč se k němu přidává mnoho dalších lidí a organizací. A proč je to dílo tak barevné a laskavé, jak jen může být. Protože je v něm zapleteno tolik milých rukou, které tohle všechno ví a chtějí podpořit. Každý se mne ptá, kolik

Dvě Kateřiny – Literáková (vlevo) a Šolcová (vpravo) ve videoklipu na www.mesto-pisek.cz.

čtvrců ještě schází. Kolik dek máme. Tak já vám to tedy napíšu. A nebudete rádi. Nemám nejmenší tušení. Strašně moc jsem se snažila to počítat, zapsat, udržet, ale ono se to celé dílo tak nějak rozprostírá, čtvrcer i deky vznikají a přicházejí a zase mizí pod ruce těch, kdo je splétají, někdy mám pocit, že je ta deka osoba zcela živá a dělá si, co chce, a skoro se mi až chechtá, „jakože vážně jsi chtěla, Kačko, mít kontrolu nad tím, jak to bude probíhat a jak se to podaří?“

Ale aspoň zhruba, ať máte představu. Čtvrců kolem 500 zapsaných, některé se zjevily a není o nich nic známo. Dek celkem 12 těch zcela hotových (5x6 čtvrců je jedna deka), zhruba 4-5 se porůznu tvoří a víme o nich. Abychom pokryli celé jedno zábradlí mostu, potřebovali bychom jich 1800 (60 dek). Chodí mnoho krásných zpráv a vzkazů z celé ČR a stále a pořád vás srdečně zveme se přidat. Zamotat se s námi do téhle chundelaté kostkaté věcičky. Spojit pomyslně nit a ruce ve společném tvoření.

A co bude dál?

V pondělí 23. 8. v 16:30 bude další splétání v knihovně, zavolejte mi na 724 051 181, zveme vás. V září a v říjnu pak proběhne několik pletacích maratonů – Dekatonů – v parku, na lavičkách, možná na Parkánech, čtvrtěk 22. 9. je první takový termín, uvidíme, co se bude dít s covidovou situací, ale určitě na nás narazíte. Poznáte nás podle klubiček a jehlic. Jste zvány – babičky s vnučkami, maminky s dcerami, tety s neteřemi. 11. – 12. září nás najdete na veletrhu Maker Faire v pražských Holešovicích, kde si u našeho stolečku budou moci u jehlic a háčků odpočinout manželky a dcery kutilů. A doufáme, že přivezeme mnoho hotových čtvrců. A jiné a jiné.

Chci vám všem poděkovat za celý hospicový tým. Ti, kdo jezdí k našim pacientům, i ti, kteří nejsou vidět, ale pracují pro hospic Athelas a jeho péče by bez nich neexistovala. 38 lidí, jimž leží na srdci vzácnost každé minuty lidského života, vám děkuje za čtvrcer, zlaté ruce nebo i jen hezkou myšlenku. Přejeme vám plno obyčejných, normálních a klidných dnů, nad nimiž svítí slunce či padá déšť. Se čtvrci či bez nich. Pod dekou či na dece u vody. Jak libo. Ale hlavně – co nejvíce ve zdraví a v radosti.

KATKA LITERÁKOVÁ
literakova@hospic-pisek.cz, www.hospic-pisek.cz

Prácheňské muzeum zve na novou výstavu

Další velkou osobnost z úzkého okruhu špičkového českého výtvarného umění představuje v těchto dnech svým návštěvníkům Prácheňské muzeum. Oldřich Hamera je grafik, malíř, ilustrátor, tiskař, typograf a restaurátor. V Písku vystavuje své obrazy spolu s Evou Čapkovou. Tato o dvě generace mladší výtvarnice je stejně jako Hamera spojována s legendou české grafiky Vladimírem Boudníkem. Jejich společná výstava potrvá až do 28. září.

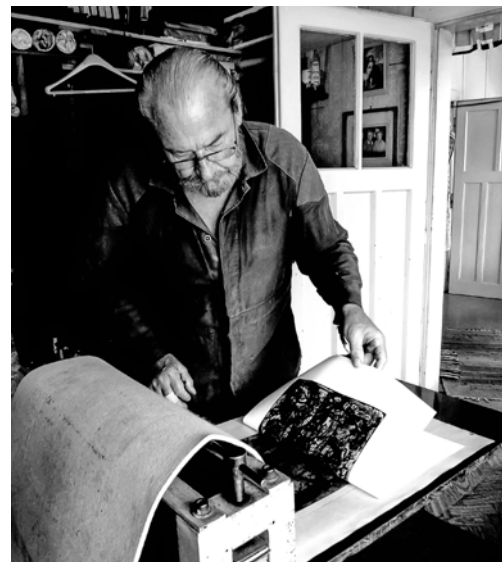
Oldřich Hamera se narodil 3. března 1944 v Úvalech u Prahy. Jeho otec býval členem americké armády a po válce majitel továrny na barvy, zatížený rodinný původ tak předurčil ve druhé polovině 20. století další osudy malého Oldy. Již od dětských let byl šikanován a žil s cejchem třídního nepřítele. Po dokončení základní školy mu režim znemožnil další studium, vyučil se proto strojním zámečnickem. I díky tomu však ve své práci – po návratu z vojny nastoupil do ČKD jako opravář obráběcích strojů – poznal muže, jehož i po více než půlstoletí označuje

jako svého největšího mentora a učitele – Vladimíra Boudníka. Díky němu se dostal ke grafice a tzv. explosionalismu, stejně jako k Bohumilu Hrabalovi, mezi jehož nejbližší přátele poté Hamera dlouhou dobu patřil. „Mé přátelství s Hrabalem ještě zesílilo po tragické smrti Vladimíra Boudníka v roce 1968. Hrabalovi Boudník moc chyběl a on si ho začal trochu dělat ze mě“, vzpomíná dnes Hamera na toto období pro portál Paměť národa.

Už od mládí se zajímal o mineralogii, paleontologii, archeologii a geologii. Žádný z těchto oborů mu ale režim vystudovat nedovolil. A tak alespoň, to aby si přivydělal, své zájmy kreslil, třeba nové nálezy trilobitů. Zároveň se živil tvorbou odborných ilustrací pro lékaře: „I proto, že jsem byl vinou chatrného zdraví a častým úrazům sám často hospitalizován. Prakticky není nemocnice v Čechách, na Moravě a na Slovensku, ve které jsem neležel“, vypráví Hamera. V době invaze pět dní v kuse tiskl tisíce protiokupačních plakátů, však také musel vzápětí po sovětské invazi z ČKD odejít. Během normalizace působil v tiskárně, kde publikoval samizdat, mj. jako první vydal Máchovy intimní deníky.

Fotografie z dobročinné aukce na vernisáži výstavy Oldřicha Hamery a Evy Čapkové, foto PM

Grafik Oldřich Hamera při práci, zdroj PM

S Evou Čapkovou, historičkou umění, malířkou a grafičkou, se Hamera seznámil v roce 2010. Zaslavil ji do inovativních grafických technik svého legendárního mistra – aktivní a strukturální grafiky – a vybízel ji k vlastní umělecké tvorbě. Na přelomu roku 2016 a 2017 tak začala sama Čapková experimentovat s další netradiční technikou – magnetickou grafikou, která je pokládána za jeden z nejvýznamnějších Boudníkových objevů. V roce 2019 vydala o Oldřichu Hamerovi v nakladatelství Arbor vitae obsáhlou monografii.

Výstavu obou umělců naleznou návštěvníci muzea v Malých výstavních síních a v Chodbě knihovny. Z jejich iniciativy byla navíc součástí vernisáže i charitativní dražba šesti signovaných digitálních tisků, výtěžek z jejich prodeje putoval na konto píseckého domácího hospice Athelas.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Chystejte se, blíží se Neckyáda na Otavě – tradiční plavba netradičních plavidel

Vyrobte si plavidlo a poplavte s námi! Navštivte dvoudenní Neckyádu v Písku na řece Otavě ve dnech 20 a 21. srpna 2021, kterou již poosmnácté pořádá Divadlo Pod čarou.

Příprava a stavba plavidel vypukne v pátek v 17:00 pod pěší lávkou na Portyči. Tvořit a budovat se bude za účasti živé hudby a s možností občerstvení, a to až do 21:30. O ochranu hotových výtvorů se přes noc postará bezpečnostní agentura. Prezentace plavidel proběhne pak v sobotu od 11:00 tamtéž a startuje se přesně ve 14:00.

Cílem je venkovní prostor hospůdky U Sulana, kde je pro plavce i neplavce od 16:00 připraven bohatý program pro děti i dospělé (lezecká stěna, pěnová show, hudebně-divadelní skupina Rybníkáři, a večer kapela Beelee Beat z Deelee – revival nejen českého bigbeatu).

Všichni jsou srdečně zváni, a je jedno, zda dorazí po vodě či po souši.

TÝM DIVADLA POD ČAROU.

neckyáda 2021

20.-21. SRPNA

pod lávkou na Portyči

pátek 17:00 - 21:30

stavba plavidel, občerstvení,

kulturní program

sobota 11:00

registrace plavidel

sobota 14:00

start dobrodružné plavby od lávky k Sulanovi

Hospůdka U Sulana

sobota 16:00

program pro děti i dospělé

DIVADLO

POD ČAROU

PĚNOVÁ SHOW

BEELEE BEAT Z DEELE

LEZECKÁ STĚNA

AKCE JE PODPOROVÁNA MĚSTEM PÍSEK

LOUTKÁŘ MATĚJ KOPECKÝ prožil v Miroticích 40 let. Před oficiálním provozováním loutkářství vystřídal řadu profesí: ...*/1. díl tajenky/*, obchodník s knoflíky a s ...*/2. díl tajenky/*, cestář, až konečně r. 1818 profese komediantská. Ze správných řešení zaslanych **DO ÚTERÝ 17. SRPNA** vylosujeme dva výherce volných vstupenek na Mirotické setkání loutek a hudby 20. – 21. srpna (viz str. 16). Řešení posílejte mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo SMS: 704 369 155, nezapomeňte uvést jméno, adresu a svůj telefon!

POMŮCKA: AMAS, AON, FERS, ISAC, LOBEDU, NEF, TLY, UKI	JUGOSL. SIDLO	ITAL. OBJEMOVÁ MIRA		ZAMĚST- NÁNÍ	ANGL. ONO	1. díl tajenky		FLAŠKA (LID)	ZN. AMERICIA	SEVERSKÉ ZVÍŘE	OPATŘITÍ OSIVEM		OSOBNÍ ZÁJMENO	ČESKÉ LÁZNĚ	ANGL. SKUTEČNÝ	BOBIZAČNÍ SLABIKA
DOVED- NOST			JEDNA Z HLAVNÍCH SVĚT. STRAN BIBLICKÁ POTRAVA				PROVAZ SE SMÝČKOU					BALENÍ				
NADTO							JMÉNO KOMEN- SKÉHO OHRADA					COSI KÓD TOKELAU				
MOŘSKÝ KORYS					SPOTŘEBNÍ DÁN HORA NA OSTROVĚ MENORCA				TLOUCT POKLADNA			KÓD LITVY NAZNAČIT				LITINOVÝ PLŠTY
STAROŘEK				DOMÁCKY ATILA INIC. HEREČKY BARDOTOVÉ						DOTKNOUT ZN. TELLURU						
	PLACHETNÍ PLAVIDLO	PŘEDPLA- TITI LETADLO ZAST.										SMĚNĚČNÉ RUČENÍ 2. díl tajenky				
ZÁPOR			UCHOPO- VAT MPZ BÉLO- RUSKA					PŘED- LOŽKA POPLATEK			HMYZ, KTERÝ SHROMAŽ- DUJE MED ZKR. FIRMY					
ZNAK RODU				KÚŇ (BASN) SPZ KOLÍNA			NEJLEPŠÍ JAKOST ČÍSLO OSM			DÁMA, ŠACHOVÁ FIGURA (DR) ZNAČKA KILOTUNY						PLEMENO DVOJZPĚV
ZÁNR POPULÁRNÍ HUDBY					ČIN (BÁSN.) MLADÝ ČLOVĚK				NĚM. STUDENÝ STARŠÍ VZTAŽNÉ ZÁJMENO					RUDNÉ DOLY (ZKR.) PSÍČEK		
	PROCVIČIT UČIVO ITAL. PROZAİK										MPZ LETADL MONGOLSKA MRAVENČIT (o ruce)					
NÁZEV HLÁSKY			STARO- GERMAN KOROZE							ANGL. HALENKA AUSTR. HRABAVÝ PTÁK						
HADR				ZNAČKA DOUTNÍKŮ SUŠÍČ SLADU					ODVÁŽIT SE SLOVEN. VE							
NEDÁVNO							OVAN EMILIE (DOMÁCKY)								ANGL. VETERÁN	FRAN- COUZSKÁ REKA
	KMEN V MOSAM- BIKU	FR. FILM R. WELCHOVÉ S J. P. BELMONDEM NĚM. SKŘIŇ						POLEDNÍ JÍDLO PATŘÍCÍ ÁJE					SPZ KARLOVÝCH VARŮ ČLEN AMER. SEKTY			
INIC. HERCE SOBOTY			INICIÁLY HERCE KORBELÁŘE OBCHODNÍ AKADEMIE			MOJE EGYPT. BŮH SLUNCE			MALÝ OTA INICIÁLY REŽISÉRA LIPSKÉHO					NÁZEV HLÁSKY S SKANDÁL		
ŠANCE					ČÁST UZEMÍ ŘÍMSKY 57						DOMÁCKY SVATAVA OHLEDU- PLNOST					
TĚLOCV- NIČNĚ NÁRADÍ						ŘÍMSKY 49 JEHLIČ- NATÝ STROM				VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ KÓD LETIŠTĚ MIAMI (USA)						
VÝROBCE POČÍTAČO- VÝCH HER			AKADEMIE VĚD OZNAČENÍ LETADL IRÁKU			TELEVIZNÍ ZPRÁVY INIC. SPISOVA- TELE KLÍMY			FILMOVÝ PRACOVNÍK PODPIS ANONYMA							NÁZEV HLÁSKY K
ČÁSTI TÝDNE				ŘÍMSKY 3					NIJAK							
JAPON. OSTROV				X				LAKOVANÁ								

Ornitologové a ochránci přírody mají problém – víte, proč se čápi nestydí?

Problém je v tom, že chování zvířat posuzujeme naší morálkou. Ta v přírodě nemá místo, zvlášť když je občas nelogická, protože z dlouhodobého hlediska není přínosem, ale na škodu. Lidská společnost je mnohdy nelogická, příroda je přísně logická s jediným cílem, kterým je zachování druhu...

Lidé si stanovili určitá pravidla chování. Něco je zákonné – a něco nezákonné, něco je morální – a něco nemorální. Aby bylo zajištěno dodržování zákonů, ustanovili si instituce, které dodržování pravidel kontrolují a vymáhají. Lidé je čím dál víc a s tím je spojeno i více problémů s dodržováním stanovených pravidel. Na to dohlíží první instance a tou je policie. Ale ta nemůže být ve správnou dobu všude. To by muselo být skoro stejně policistů jako lidí. Takže, aby byla efektivní, využívá technické vymoženosti umožňující sledování. Těch je několik, já se však pro tentokrát zaměřím jen na kamery.

Nejdřív byly jen na určitých rizikových místech, ale postupem času se jejich počet zvětšil natolik, že nás sledují prakticky na každém kroku (spolu s ostatními technickými vymoženostmi). To je jistě občas užitečné, třeba při odhalení cizince, který posprejoval Karlův most, ale také snadno zneužitelné. Proto se mi to moc nelíbí. Ale jsem ornitolog, a tak jsem uvítal, když byly kamery instalovány ke krmítkům a ptačím hnízdům třeba orlů nebo čápů. A když se kvalita kamer zvětšila, velikost zmenšila a cena poněkud klesla, tak jsou kamery v současnosti i v ptačích budkách. Záměr ornitologů a ochránců přírody byl zřejmý. Odborníci se dozvědí podrobnosti o životě a chování ptačích rodin a širokou veřejnost si intimním kontaktem získáme pro ochranu ptáků a tím podpoříme i ochranu jejich přírodního prostředí. To se zprvu vedlo. Ale s tím, jak sledovaných hnízd přibývalo, přibývalo i případů „kriminálního“ chování ptáků. A veřejnost byla znechucena a začala bombardovat ornitology a ochránce přírody dotazy, jak je to možné, že ti milí ptáčci (poslové nebes) jsou tak krutí?

Problém je v tom, že chování zvířat posuzujeme naší morálkou. Ta v přírodě nemá místo, zvlášť když je občas nelogická, protože z dlouhodobého hlediska není přínosem, ale na škodu. Lidská společnost je mnohdy nelogická, příroda je přísně logická s jediným cílem, kterým je zachování druhu. My často přemýšlíme o smyslu našeho života. Zvířata o tom nepřemýšlejí, mají to naprogramované. Jejich smyslem života je po narození dospět, rozmnožit se a zajistit druhu pokračování pomocí životaschopných potomků. A to za každou cenu. A právě to, za jakou cenu, naráží na nepochopení. Lidé nám zjara do Záchrané stanice Makov nosí holátka, která našli několik metrů od stromu, kde by mohlo být jejich hnízdo, nebo od budky. Ta mláďata jsou často ještě slepá, takže se nemohla sama dostat ven a ještě kus od hnízda. Pravda je taková, že je tam odhodil jeden z rodičů. Příčina

není v krutosti těch dospělých, ale v nedostatku potravy. Jeden rok je potravy hojnost, a tak samice mají dost energie a zásobních látek, aby mohly snést víc vajíček. Z nich se vylíhne víc mláďat, ale protože se změnilo počasí nebo jiné podmínky, není pro ně najednou dostatek potravy. Jedná se převážně o hmyz, protože právě jím jsou přednostně krmena mláďata. Krmení hmyzem nebo jinou masitou potravou zajistí mláďatům rychlý růst a ten je důležitý proto, aby se mláďata v hnízdě zdržovala co nejkratší dobu. Hnízdo je na jednom místě a je tam tedy větší objem potravy pro predátory, takže je to z hlediska přežití potomků místo nejnebezpečnější. Ve chvíli, kdy rodiče zjistí, že není dost potravy pro všechny, tak počet mladých sníží. Většinou se zbaví těch nejslabších.

Mám několik budek, v nichž hnízdí vrabci polní. Každoročně je kontroluji, abych mohl mláďata okroužkovat. Letos bylo nepříznivé jaro. Z devíti budek bylo obsazeno jen pět. V jedné z budek bylo 5 vajíček, ale při okroužkování byla v hnízdě jen 4 mláďata a žádné hluché vejce. Nejspíš se rodiče jednoho z mláďat zbavili. Je to logické. Kdyby při nedostatku potravy krmili spravedlivě všechna mláďata, byla by všechna podvyživená. Stačilo by pak pár bouřek a lijaků a všechna by zahynula hladem. A takové nepříznivé jaro a léto letos právě je. Proto se vyrobilo tolik případů likvidace mláďat na hnízdech, které kamery zachytily.

Oblíbeným sledovaným druhem je čáp a čápi na hnízdech v přímém přenosu ubíjeli svá mlá-

ďata nebo je vyhazovali z hnízd. To veřejnost pobouřilo. Takový symbolický pták, který nosí děti, a tohle nám dělá! Že se nestydí! Většinou to tedy považovali za něco nenormálního, možná chorobného – ale jde o stejný, už zmíněný princip. Pro všechny není dost potravy.

Jako mladý jsem lezl na komíny s čápi hnízdy a kroužkoval mláďata. Už tehdy lidé pod hnízdy nacházeli mrtvá mláďata. Ale domnívali se, že spadla sama kvůli své vlastní nepozornosti. Možná ano, pokud by je smetl silný vítr, ale sám jsem se přesvědčil právě při kroužkování třeba na komíně bývalého lihovaru ve Starých Kestřanech. Tam bylo hnízdo mnohem širší než vrchol komína, a tak bylo obtížné dosáhnout na mláďata v hnízdě kotlině. Kdyby se ta mláďata uchýlila na protější okraj, tak bych neměl šanci je odchytit. Ale nikdy to neudělala. Syčela a štípala mne, ale stále zůstávala uprostřed hnízda. Takže mláďata pod hnízdem jsou důsledkem toho, že dospělí čápi poznali, že se musí některého ze slabších mláďat pro dobro ostatních zbavit. Dokonce i silnější a větší čápi mláďata napadají a uštípou slabého jedince na hnízdě. Když pak takové mládě leží bez hnutí, může být jedním z rodičů spolknuto.

I na hnízda dravců jsou umístěny kamery a i tam se dějí z našeho hlediska „nepřístupnosti“. Orli mají často dvě vejce, ale většinou přežije jen jedno mládě. První se líhne mládě z prvního vejce. Když je druhé vejce sneseno s rozdílem jednoho až tří dnů, je pak druhé mládě mladší a menší a musí o potravu bojovat. Většinou se do sytosti nakrmí jen jedno mládě a to druhé chřadne a je buď ubito tím starším, nebo uhynie hladem. Pak ho rodiče roztrhají a nakrmí zbylé mládě. To druhé bylo jakousi rezervou pro dobu nedostatku. A splnilo svůj účel.

Dokončení na str. 12

Hnízdo s čápi mláďaty těsně před vylétnutím. Foto Karel Pecl

Ornitologové a ochránci přírody mají problém – víte, proč se čápi nestydí?

Dokončení ze str. 11

Protože orli skalní byli v 80. a 90. letech na Slovensku vzácní, tamní ornitologové vymysleli metodu, jak zvýšit jejich počty díky záchraně druhého mláděte. Menší mládě z hnízda odebrali a týden ho krmili v zajetí, pak ho vrátili do hnízda a odebrali to starší mládě. To opakovali několikrát, až byla mláďata téměř vzletná. Díky tomu (a díky účinnějšímu postihu nelegálních odstřelů) se podařilo populaci orlů skalních na Slovensku zachránit a stavby posílit. Trochu jsme tím zasahovali do přírodních procesů, ale ve prospěch orlů. V současnosti jsou jejich populace bez dobromyslného lidského vměšování samostatně životaschopné i v ČR. Svědčí o tom počty hnízdních párů z roku 2017. Nejpočetnějším je největší evropský – orel mořský, těch u nás hnízdilo 110-130 párů, orlů královských 3-12 párů, orlů křiklavých 1-5 párů a orlů skalních 1-3 páry.

Lidé nemají morální právo posuzovat účelné chování zvířat, zvláště když se sami dopouštějí ne-

morálního a neopodstatněného vraždění ptáků a dalších zvířat. **Od ledna 2017 do června 2021 bylo u nás zastřeleno, chyceno do želez, ale většinou otráveno 103 kání lesních, 50 krkavců, 50 psů domácích, 45 orlů mořských, 39 luňáků červených, 31 motáků pochopů, 29 lišek, 28 koček domácích, 17 kun skalních, 10 vran, 4 vydry a 1 čáp bílý (Zdroj: ČSO, Volná křídla).** Možná z tohoto výčtu pochopíte, kdo je ten odsouzenější, a kdo naopak jedná účelově správně na základě milionů let vyvíjených zákonů přírody umožňujících přežití druhu. Takže nesudíme zvířata podle našich umělých a často nedodržovaných morálních zásad.

Když jsem dopisoval tento článek, tak jsem dostal zprávu, že na základě online přenosu z hnízda čápů v Oseku byli lidé svědky dlouhých dní trvajících „trýznění“ jednoho z mláďat samicí. Mládě nakonec uhynulo. To vedlo některé lidi k požadavku, aby Česká inspekce životního prostředí prošetřila,

Čapí hnízdo v Oseku. Foto DESOP Plzeň

proč ornitologové a ochránáři nezasáhli. Prosím o posuzování zdravým rozumem. Treštějme lidské rodiče, které týrají své děti, ale nezasahujeme do přírodních zákonů.

Většinou to vede jen k nenapravitelným škodám. Příroda je z našeho hlediska krutá, ale přitom vůči svým dětem starostlivá.

KAREL PECL, spolupracovník Prácheňského muzea a Záchrané stanice živočichů Makov

Jak důležité je nepodléhat v ochraně přírody hysterii

Mediálně i kamerou sledovaný případ úhynu mladého čápa na hnízdě v Oseku u Rokycan stále budí vášně a po podání několika trestních oznámení teď skupinka zarputilých hysteriků obvolává jednotlivé sponzory a partnery záchranných stanic s tím, že se snaží škodit i jinak.

Asi málokdo si v letošní sezoně nepovšiml dvou nejsledovanějších hnízd čápů bílých v ČR. Prvním, i veřejností kladně hodnoceným, bylo hnízdo v Malých Bukách u Trutnova, kde se vdovec „Bukáček“ staral spolu s místními lidmi o tři mláďata. Druhým medializovaným se stalo hnízdo na ZŠ v Oseku u Rokycan, kde samice čápa – bohužel za dozoru online kamery – zabila jedno ze svých čtyř mláďat.

Nechtěl jsem se k tomu už vyjadřovat, ale další případ, který se odehrál na Vysočině, kde působí Záchraná stanice živočichů Pavlov, mi nedal jinou šanci. Děkuji kolegovi z Pavlova, že vydržel a nepodlehł obrovskému nátlaku veřejnosti. Nejen, že svým správným rozhodnutím (které bylo opět proti všem) zachránil život čtyřem mladým čápům, ale navíc naprosto jasně deklaroval, jak nebezpečná může být davová psychóza, neznalost problematiky a veřejný nátlak!

Sundat anebo nesundat?

Je středa 14. 7. 2021 kolem poledne a telefonuje mi kolega Zbyšek Karafiát ze Záchrané stanice Pavlov. Z jeho telefonátu je patrné, že je pod obrovským tlakem veřejnosti i místně příslušných orgánů ochrany přírody, aby zasáhl na hnízdě čápa bílého v Nové Vsi někde na Vysočině. Podle místních už třetí den ke čtyřem již hodně velkým mláďatům stojícím na hnízdě umístěném na obtížně přístupném, cca 25 m

vysokém komíně lihovaru nelétá ani jeden z rodičů. Mláďata hladoví, je třeba okamžitě jednat a ideálně je sundat, vzít do záchrané stanice. Všichni jsou nervózní, hlavně aby z toho nebyl druhý Osek. Na co se stále čeká?! Ano, je pravda, že úhynu obou rodičů nahrává i událost, kdy přímo na lokalitě u hnízda byl kolegy zajištěn jeden uhynulý dospělý čáp. Svou pomoc vylézt na hnízdo nabízejí i místní profesionální lezci včetně pracovníků státní ochrany přírody. Nic nebrání tomu začít okamžitě jednat, ale kolega Zbyšek Karafiát je stále na vážkách a do ukvapeného sundávání čtyř čápů se mu evidentně nechce. Vysílá na místo kolegy a dron, aby vše řádně ověřil. Tři hodiny sledují dobrovolníci hnízdo a další hledají mrtvolu druhého z čápů rodičů.

Nechávám si poslat fotografii mláďat na hnízdě a na jejím základě ho ujišťuji, že je třeba ještě počkat a prověřit všechny ty podezřeje zaručené informace a zprávy. Osobně bych minimálně počkal do setmění, a pokud by na hnízdo nedorazil ani jeden z rodičů, tak mláďata v následujících dnech hlídat a nechat slétnout z komína za potravou přirozeně, protože jinak se zabijí! V žádném případě ať tam teď nikdo neleze, je jich tam moc, jsou už příliš velká a komín moc vysoký. Navíc nekontrolovatý seskok takhle velkých mláďat by byl pro ně smrtelný, jelikož i když už na hnízdě nadskakují a trénují křídla, tak létat ještě neumějí.

Vše, co jsem v průběhu našeho telefonátu řekl, si velice dobře uvědomoval i kolega Zbyšek, a tak na místo poslal další lidi, aby vše nadále nepřetržitě sledovali. Když jsem pak v 19:08 téhož dne dostal SMS: „Děkuji ti za pomoc, trvalo to sice čtyři hodiny, ale asi jim to zachránilo životy...“ a fotografii, jak dospělý čáp na hnízdě krmí všechna čtyři mláďata, měl jsem stejně velkou radost jako on.

A víte, co by se asi stalo, kdyby kolega tomu šílenému tlaku veřejného mínění, hysterii či strachu z dalšího problému a pranýřování podlehł? Mláďata čápů by pravděpodobně zmrazil nebo zabil, a to by zase pak všichni ti chytráci, „co tomu rozumí“, posílali trestní oznámení na něj a psali partnerům, jací jsme idioti! Takže, Zbyšku Karafiáte, já říkám výborná práce a děkuji ti, že jsi nepodlehł a mláďata i kompetentnost záchranných stanic tímto zachránil!

KAREL MAKOŇ, DES OP – Záchraná stanice živočichů Plzeň
Zpracováno podle informací a fotografií ze ZŠ Pavlov

Léto budiž pochváleno

Letní slunce se usídlilo i v prostorách galerie Prácheňského muzea. Výstava dvou piseckých umělců poskytuje svým návštěvníkům neobyčejný zážitek.

Sochy Jiřího Prachaře ztvárněné v sochařově oblíbeném bílém mramoru nebo žule, bravurního řemeslného provedení, komorní poetiky i formátu, dokonale korespondují svojí čistotou s oslnivou barevností převážně letních krajin Jiřího Řeřichy. Oba umělci již mnohokrát vystavovali společně, v této výstavě se však neobyčejně nově snoubí hmota kamene s barvou obrazu. Diváci tak mohou být účastní vzácného okamžiku navýsost vyzrálého díla obou umělců.

Léto vstoupilo do výstavních prostor galerie i na nádvoří Prácheňského muzea, kde se uskutčnila 15. července vernisáž, příznivci umění se opět po čase potkali a prožili společné chvíle, které nám všem tak dlouhou dobu tolik chyběly. Výstava potrvá do konce měsíce srpna, a tak si ji,

Jiří Řeřicha a Jiří Prachař v galerii v roce 2016, zahajuje Jaromír Procházka. J. Prachař na současné vernisáži ze zdravotních důvodů nemohl být.

milí přátelé, rozhodně nenechte ujít. Léto budiž pochváleno – čeká na vás v galerii Prácheňského muzea.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

Vzpomínáme na P. Josefa Jirana

Připomínáme si 20. výročí úmrtí pana děkana Jirana (10. 8. 2001). Narodil se 8.3.1927 v Písku. Byl knězem litoměřické diecéze.

V době vlády jedné (komunistické) strany pracoval jako kněz v různých dělnických povoláních (stavěl přehradu v Hracholuskách, pracoval jako dřevorubec či nosil do domácností uhlí...). Pamětníci si připomínají jeho talent a nadšení pro sport (házená).

V emigraci po okupaci ČSSR sovětskými vojsky působil krátce jako kněz pro naše emigranty ve Švýcarsku a později jako farář v Německu, naposledy v Barmen poblíž Heidelbergu.

V roce 1990 se vrátil do vlasti a působil až do své smrti jako farář v Písku. Jak v Německu, tak poté i v ČR byl neúnavným podporovatelem potřebných, zejména nemocných (především pro-

střednictvím německých dárců). Pomáhal mnoho a rychle. Vzpomínáme na něj jako na cílevědomého pastýře naší farnosti, v jejíž prospěch a pro jejíž jednotu pracoval vynalézavě ze všech svých sil: jeho zpovědi a koncelebrace během každého významnějšího svátku u petrinů v kostele Povýšení sv. Kříže, společné obědy duchovních z děkanského kostela a petrinů u sester Congreatio Jesu, které vyžádal do farnosti ze Slovenska, poutě pro farníky na různá významná místa v Čechách i blízkém zahraničí... Neváhal podpořit – morálně či materiálně – i aktivity, které nebyly jeho srdeční záležitostí, ale v nichž viděl nějaký přínos pro zúčastněné.

Stopa, kterou za sebou tento Kristův voják zanechal během svého jedenáctiletého působení ve farnosti, se nedá přehlédnout. Písecká římskokatolická farnost si připomněla P. Josefa Jirana 1. srpna v 18 hodin při mši v děkanském kostele a následujícím seminářem v konírně fary.

VÁCLAV BOČEK st.

Z Galerie DRAGOUN: Zrak i sluch

Zrak umožňuje vnímat světlo, různé barvy, tvary a hlavně slouží k orientaci v prostoru. Je to nejdůležitější smysl. Díky němu přijímáme až 80% informací z vnějšího prostředí a při každém pohledu rozeznáváme v jedné sekundě až dvacet tisíc vjemů. Orgánem zraku je oko. Je to velmi složitý a dokonale fungující stroj. Všechny části oka velice úzce spolupracují, aby zprostředkovaly vnímání obrazu. Na této lidské schopnosti založili svoji tvorbu od pradávna, až po dnešní dny, především malíři. O jednom z nich, píseckém rodákovi F. R. Dragounovi, jsem již psal při slavnostním otevření jeho galerie.

Před pár týdny jsem zmíněnou galerii navštívil s panem Vlčkem, skvělým houslistou, který, jak mnozí jistě víte, organizuje a pořádá koncerty vážné i populární hudby v našem městě. Pan Vlček mi

prozradil, že také vlastní obrazy F. R. Dragouna. Napadlo mě, že by po dohodě s majitelem panem Kotalíkem mohl svoji sbírku zapůjčit, až se jednotlivá díla budou obměňovat. Pan Vlček souhlasil, a proto jsem ho zkontaktoval s kurátorkou galerie paní Sedláčkovou. Později jsem se dozvěděl, že pan Vlček s paní Sedláčkovou a majitelem panem Kotalíkem dotáhli dohodu ještě dál s tím, že budou v prostorách galerie pořádat pravidelné koncerty pod názvem Hudba mezi obrazy.

A tady jsem u druhé části názvu tohoto článku. Sluch je schopnost vnímat zvuky, která je společná všem vyšším živočichům, kteří jsou vybaveni speciálním smyslovým orgánem – uchem. A zase to byl člověk, který po staletí vyráběl, zdokonaloval a používal hudební nástroje a jehož nejnadanější

členové pak pro tyto nástroje komponovali hudební díla. K projevům hudby patří již od pradávna také zpěv. I v tomto oboru vytvořili lidé nezapomenutelné melodie.

Ve čtvrtek 5. srpna tohoto roku se oba smyslové orgány propojily v galerii F. R. Dragouna – byla k vidění krásná díla malířská, ale i nádherná hudba a zpěv pro sluch. Děkuji za tento skvělý zážitek a již teď se těším na další pokračování.

ZDENĚK BENEŠ

Vítáme a loučíme se Narodili se:

5. 7. Evě Pařízkové, Písek, syn Patrik Pařízek
 5. 7. Ing. Janě Podzemské, Dubné,
 syn Ondřej Podzemský
 5. 7. Petře Přívradské, Novosedly,
 syn Jaroslav Repko
 6. 7. Marice Koukolové, Písek,
 dcera Marion Čejdíková
 7. 7. Jaroslavě Buchtelové, Doubrava,
 dcera Nela Buchtelová
 7. 7. Ing. Kláře Kořánkové, Milevsko,
 syn Alex Tomeček
 7. 7. Blance Dvořákové, Rataje, syn Daniel Dvořák
 7. 7. Ing. Kateřina Kvěchové, Vrcovice,
 syn Matěj Kvěch
 7. 7. Evě Bukové, Zábohří, dcera Veronika Buková
 8. 7. Ivetě Karáskové, Tachov, dcera Stela Kazáková
 8. 7. Pavle Dědourkové, Přeborov,
 syn Antonín Beran
 8. 7. Kateřině Rudenok, Pěčnov, dcera Ella Rudenok
 8. 7. Kateřině Markové, Tálín, dcera Mia Marková
 8. 7. Marice Džudžové, Krč,
 dcera Dominika Džudžová
 8. 7. Vu Thi Hai, Milevsko, syn Ngo Hai Dang
 9. 7. Daniele Trochové, Čičenice, syn Daniel Doktor
 9. 7. Renatě Kvěchové, Vodňany,
 dcera Adriana Kvěchová
 9. 7. Bc. Haně Nedvědové, Vimperk,
 dcera Hana Landová

10. 7. Kateřině Turkové, Prachatice,
 dcera Sofie Turková
 11. 7. Ing. Monice Balounové, Písek,
 dcera Julie Kalivodová
 12. 7. Sáře Kubešové, Milevsko, syn Matyáš Kubeš
 13. 7. Zuzaně Schánilcové, Krč, syn Vojtěch Kanda
 13. 7. Martině Čedíkové, Písek,
 dcera Zuzana Šimotová
 14. 7. Nikole Korintušové, Borovany,
 dcera Sofie Vostradovská
 14. 7. Lucii Ondřichové, Setčovice,
 syn Ondřej Formánek
 15. 7. Janě Kulasové, Záhohří, syn Sebastian Kulas
 15. 7. Ing. Martině Liškové, Zbytiny,
 dcera Rozálie Nováková
 15. 7. Ivetě Němcové, Písek, dcera Rozálie Němcová
 17. 7. Martině Choulíkové, Písek,
 syn Albert Choulík
 17. 7. Kristýně Šimkové, Čičenice,
 dcera Emma Chrebet
 19. 7. Michaela Šenkové, Stožec,
 syn Matyáš Jakub Šenk
 19. 7. Jitce Tvarůžkové, Milevsko, syn Adam Kobera
 20. 7. Andree Kosíkové, Sepekov,
 dcera Justýna Kosíková
 20. 7. Kláře Voráčkové, Mičovice,
 dcera Meda Lukešová
 20. 7. Aleně Chudomelové, Písek,
 syn Štěpán Lechnýř
 20. 7. Pavlíně Luskové, Písek, syn Jakub Váša

21. 7. Mgr. Veronice Maňákové, Jistebnice,
 syn Adam Maňák
 21. 7. Lucii Vlasákové, Písek,
 dcera Natálie Zelenková
 21. 7. Haně Šlechtové, Písek, dcera Adéla Šlechtová
 22. 7. Petře Kuntové, Písek, syn Jan Kunt
 22. 7. Květě Šebákové, Písek, syn Jan Veselý
 22. 7. Sandře Přívozníkové, Tábor,
 dcera Tereza Novotná
 22. 7. Simoně Košťálové, Vseteč,
 syn Jaroslav Pisinger
 23. 7. Nikole Markové, Písek, dcera Valerie Marková
 23. 7. Janě Křišťanové, Písek, syn Jan Křišťan
 23. 7. Petře Novotné, Lčovice,
 dcera Barbora Neužilová
 23. 7. Pavlíně Pipkové, Milevsko, syn Jiří Pipek
 23. 7. Pavle Protivové, Písek,
 dcera Melany Bastean
 23. 7. Lindě Přibyllové, Zbelítov,
 dcera Viktorie Svobodová
 24. 7. Janě Kučerové, Týn n. Vlt., syn Tomáš Růžicka
 24. 7. Janě Růžickové, Šerkov, Lety,
 syn František Hřebík
 24. 7. Zuzaně Bauerové, Písek,
 dcera Aneta Kristýna Bauerová
 25. 7. Michaela Moulisové, Vodňany,
 dcera Patricie Moulisová
 25. 7. Veronice Červenákové, Písek,
 dcera Růžena Červenáková
 25. 7. Veronice Kratochvílové, Blatná,
 syn Michal Šorna
 26. 7. Simoně Keclikové, Písek, dcera Zora Kecliková

29. 7. Danuška Nademlejnská, Písek, 88 let
 30. 7. Marie Šindelářová, Písek, 83 let
 31. 7. Růžena Švecová, Písek, 85 let
 4. 8. Marie Valvodová, Kluky Samoty, 93 let
 4. 8. Milada Bicanová, Písek, 95 let

Pohřební služba Městské služby Písek

16. 7. Jiří Hosnedl, Písek, 80 let
 18. 7. Jaroslav Bergmann, Písek, 90 let
 24. 7. Jiří Khun, Písek, 72 let
 25. 7. Libuše Marková, Strakonice, 84 let
 30. 7. Dagmar Kultová, Písek, 63 let
 31. 7. Olga Kovaříková, Písek, nedožitých 85 let
 31. 7. Hermína Hrdličková, Hladná, 93 let
 31. 7. Václav Steinocher, Písek, 79 let
 6. 8. Václav Straka, Praha, 83 let
 7. 8. Ludvík Pixa, Kluky, 72 let
 9. 8. Jiří Mareš, Písek, 74 let
 6. 8. Tomáš Selinger, Bernartice, 53 let

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

8. 7. Jiřina Filová, Protivín, 82 let
 9. 7. Josef Polanský, Protivín, 68 let
 9. 7. Miloslav Chmela, Písek, 85 let
 11. 7. Michaela Malát, České Budějovice, 39 let
 13. 7. Tomáš Staněk, Protivín, 73 let
 15. 7. Jana Smolová, Písek, 66 let
 15. 7. Marie Janoušková, Písek, 99 let
 16. 7. Jiří Housar, Dolní Nerestce, 60 let
 18. 7. Josef Eliášek, České Budějovice, 74 let
 19. 7. František Dvořák, Písek, 81 let
 20. 7. Josef Klíma, Praha, 73 let
 20. 7. Pavel Chorouz, Milevsko, 67 let
 21. 7. Ivana Svobodová, Vseteč, 85 let
 25. 7. Hana Klasová, Písek, 75 let
 26. 7. Jiří Žák, Písek, 82 let
 26. 7. Irena Semrádová, Písek, 80 let

Pohřební služba Foitová – Vrba

10. 7. Josef Kefurt, Praha, 73 let
 11. 7. Josef Rojt, Písek, 80 let
 13. 7. Jiřina Posekaná, Písek, 93 let
 14. 7. Marcela Jandová, Vodňany, 54 let
 15. 7. Marie Kovářová, Milevsko, 85 let
 19. 7. Zdeněk Tesařík, Čimelice, 74 let
 18. 7. Stanislav Dědič, Hladná, 89 let
 24. 7. Svatava Lumpeová, Písek, 70 let
 26. 7. Václav Husa, Bechyně, 91 let
 27. 7. František Starý, Svatonice, 87 let
 28. 7. Václava Barcalová, Písek, 66 let
 28. 7. Irena Jouzová, Kestřany, 59 let

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
POHŘEBNÍ SLUŽBA
 MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
 NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
 Pohotovost 604 221 737 ZAJIŠŤUJEME
 Lesní hřbitov - mobil 737 206 711 KOMPLETNÍ
 Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011 SLUŽBY
 E-mail: hrbity@ms-pisek.cz
 WWW: www.ms-pisek.cz
 ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
 KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
 JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA
HABICH – Písek a okolí
 od roku 1994
 Budějovická 436 (vedle Jikastu)
 Jeronýmova 312 (za hl. poštou)
 www.pohrebnislužbapisek.cz
 e-mail: habich@habichps.cz
 Tel. 382 213 541 – 382 224 477
 Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

POHŘEBNÍ SLUŽBA
FOITOVÁ – VRBA
 Písek a okolí
 Harantova 415
 Stálá služba 24 hodin denně,
 též SO, NE a svátky
 Tel. 382 218 021, 606 484 553, 606 759 109
 e-mail foitovadana@seznam.cz www.pohreb-pisek.cz

Za rok ve stejnou dobu

Zase se vrátím do svých středoškolských student-
 ských let. O svých profesorech jsem již psal, přesto
 bych se o jednom z nich chtěl ještě zmínit. Byl to
 profesor dějepisu Řehoušek námi studenty zvaný
 Šiva. Jeho největší láskou byla antika, především
 pak Řecko. Každý výklad z tohoto období provázal
 příběhy, které nebyly v osnovách středoškolského
 učiva. Jednou takovou kapitolou byli řečtí boho-
 vé, zvláště jeho oblíbený bůh Dionýsos, bůh vína
 a nespoutaného veselí. Šiva nám vyprávěl, jak na
 Dionýsovu počest se v Athénách každým rokem
 šli lidé převlečení za satyry – komos – a zpívali
 veselé písně – oídy, z čehož pak vznikla komosoidó
 – komedie. Jiná skupina pak převlečená do kozlích
 kůží – tragos – zpívala písně plné žalu a kvílení –
 tragosoidó neboli tragédie.

To byl malý vhléd do historie a teď již do dneš-
 ních časů. Před pár lety jsem v pražském divadle
 Bez zábradlí zahlédl divadelní komedii „Za rok
 ve stejnou dobu“ (autor Bernard Slade, režie Jiří
 Mendl), s Veronikou Freimanovou a Zdeňkem Žá-
 kem v hlavních rolích. Děj této hry se odehrává
 v malém hotelu nedaleko moře, uprostřed léta, kde
 se seznámí ženatý muž a vdaná žena. Jejich vzá-
 jemné okouzlení je tak velké, že se pak pravidelně
 po dvacet let scházejí jednou v roce dál ve stejném
 hotelu, daleko od svých rodin. Stráví spolu vždy
 jeden víkend. Téma hry bylo výborné, dialogy vy-
 šperkované. Zastavit se, podívat se zpět a jít dál.
 Někdy je to veselé, někdy méně – prostě jako život.
 Podle této hry byl později natočen skvělý americký
 film s vynikajícími Ellen Burstyn a Alanem Aldou.

A teď již k tomu, o čem musím napsat. Když
 byla v loňském roce rozkopaná Chelčického ulice

od hotelu Otava na Alšovo náměstí, napsal jsem ve
 svém článku kritiku na rychlost prováděných pra-
 cí v letních měsících, kdy bylo město plné turistů
 a veškerá doprava byla převedena přes střed města
 Karlovou ulicí, okolo Palackého sadů k hlavní poště
 a ven. V celé této trase nebyl zřízen ani jeden
 přechod pro chodce. Kličky chodců, zvláště
 maminek s kočárky a starších lidí bylo příznačné.
 A tak se sešel rok s rokem. Březen, duben, květen,
 hluboký lockdown, ve městě minimum lidí, pár
 aut a žádní turisté. Děti doma u počítačů. Po jaru
 přichází léto, pandemie odchází, prázdniny a do-
 volené na krku, město se plní turisty, rodinami
 s dětmi a skupinami dětí z příměstských táborů.

A v tu chvíli, jako na zavolanou, přijíždí těžká
 technika a rozhrabe celý střed města od poliklini-
 ky až na Velké náměstí. Na přechodech přes výko-
 py se proplétají auta s chodci, těžké automobily
 zkoušejí, co vydrží historická dlažba, a jestli byla
 loňská situace špatná, letošní je zoufale kritická.
 Přechody pro chodce nikde, vyústění Karlovy
 ulice u Johanky stejné jako loni, přechod přes
 výkop u OD Luna široký tak pro jednoho cho-
 dce, ale ne pro maminky s kočárky. Na ostatních
 přemostěních výkopu se potkávají auta s chodci
 a změna předností ve vyústění Tyršovy ulice, či
 značka zipování jsou asi španělskou vesnicí.

Ptám se, proč to všechno, když v centru mēs-
 ta má většina domů plynové přípojky a vytápění
 plynem je levnější a ekologičtější. Pokud přece jen
 v některých domech již plynové kotelny dosluhují,
 bylo by jistě levnější přispět majitelům na jejich
 rekonstrukci třeba i z městského rozpočtu. Nebo
 se snad rozhrabání celého centra děje proto, pro-

tože teplárna je ve vlastnictví něsta a někdo z toho
 má prospěch? Kromě toho se v teplárně pro ohřev
 vody spaluje uhlí a řepka. Jak dlouho to ještě bude
 možné v době útlumu těžby a podpory „zelené
 ekonomiky“? Dlouho asi ne, a potom připojení na
 plyn a ztráty v položeném potrubí?

Co nás čeká příští a další léta? Bude to zase „Za
 rok ve stejnou dobu“? Zeyerova ulice stále uzavře-
 na, střed města rozkopaný Karlovou ulicí ke staré-
 mu mostu, nebo ulicí na Havlíčkovu náměstí a dál
 k poště? Kolik let budeme mít město ve válečném
 stavu z rozhodnutí našich radních?

Když si na radnici zvolíme komos a tragos, ne-
 můžeme čekat nic jiného než tragikomedii.

P.S. Na závěr ještě pár slov od odborníků na tep-
 lárenství: „Uhlí jednoduše nemůže konkurovat lev-
 nějšímu plynu. Jako první se musí uhlí vzdát malé
 a střední teplárny, které přestávají být konkurence-
 schopné. Emisní povolenky zatím nezapočítávají do
 cen tepla a až to udělají, a to budou muset, lidé se
 začnou odpojovat od centrálního zásobování tep-
 lem. Uhlí se v teplárnách nevyplatí spalovat.“

ZDENĚK BENEŠ

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci,
 řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

8		3	2			7	
			4			6	8
	1		8	5			
7		6				8	
	8				1	6	3
		9		6	8	2	
			7	4		1	9
5	7	1					
9				5		3	6

4			9	3			
2				8	9		
			7		5	1	
	4	1		6			2
	8		5	7			
						3	
	3						1
					7		5
8		2		1			

18. MIROTICKÉ SETKÁNÍ

LOUTEK A HUDBY

RODINNÝ FESTIVAL NA OSTROVĚ

20. a 21. SRPEN

2021

Během celého dne:
**ARCHA
VÍTI MARČÍKA**

20. 8. PÁTEK

13:30 Písně všelike pro malé i velké – **MAREK VOJTĚCH**

14:30 **Slavnostní zahájení**
a připítek k osmnáctým narozeninám

15:00 O sedmi trpasličích – Divadlo **HARMONIKA**

16:00 **ISIZWANA** – improvizací tanec

16:30 Hrnečku vař – Divadlo **BUŘT**

18:00 Popelka

Divadlo VÍTI MARČÍKA

19:30 **GIPSY.CZ** – koncert

21:00 **ANČA BAND** – koncert

22:30 **JAKOFAKT?** – koncert

21. 8. SOBOTA

11:00 Čarodějnice Popleta – Mirotický divadelní spolek **I TOTO**

12:00 The Moment 37 – **CHODÍCÍ DŘEVO**

13:00 V jednom lese v jednom domku – **RUDA HANCVENCL**

14:00 **FLASH DANCE LABUŤ** – balet a výrazový tanec

15:00 Cirkusárium – Divadlo **TOY MACHINE**

16:30 **WALDOVY MATUŠKY** – revival band

17:30 Cvičme v rytme – **CIRKUS TROCHU JINAK**

18:30 **RADEK BAKALÁŘ** – kouzelník a iluzionista

19:30 **GRANDE TETE** – koncert

21:00 **PIRATES OF THE PUBS** – koncert

22:30 **DRIÁK** – koncert

MODERUJE RADEK D. POKORNÝ • HRAJE SE V DIVADELNÍM ŠAPITÓ! • ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

www.mirotickesesetkani.cz

VSTUPENKY NA MÍSTĚ NEBO V SÍTI TICKETPORTAL.CZ

DOPROVODNÝ PROGRAM:

plavby na lodičkách • osvěžující vodní fontána • výtvarné dílny

- Vašek Braun – vernisáž a výstava dřevorezby s hudbou hang drum
- Jaroslav Mikoláš Vojna – setkání s pravnukem M. Alše
- Josefa Virginie Hněvkovská – Kopecká, povídání s praprapravnoučkou loutkářem M. Kopeckého
- prohlídka domku Mikoláše Alše a Matěje Kopeckého
- Honza Volf – ten, co neumí hrát golf
- Eva Hellerová Hodinková & Chodící dřevo – loutkoherecká dílna
- Pajdora – STREATFOOD & SURF BAR
- Paczamama – čajovna, vege bistro a tvořivé dílny v jurtě
- Ententyky – hry a soutěže
- Tereza Josefíková & Miloš Červený Beníšek – výstava fotografií
- Honza Hakr – didgeridoo kurz
- záchranáři
- dětské tetování
- fotokoutek
- malování obličejů
- pohádkové kadeřnictví
- Martin Komárek – mistr světa v timbersportu a umělec s motorovou pilou
- Srubový kemp Zvíkov Village – zážitkové ubytování nad Orlickou přehradou
- Eko-Kom – ekologická dílna
- stanování na divoko a další

AKCE PODPOŘENA Z DOTAČNÍHO PROGRAMU JIHOČESKÉHO KRAJE PODPORA KULTURY 2021
pod záštitou hejtmána MUDr. Martina Kuby a náměstka hejtmána Pavla Hrocha

Jihočeský kraj

AUTOSERVIS JOSEF VAŇÁČ

INSTALATÉRSTVÍ VOLF

PICK s.r.o.

KAMNÁŘSTVÍ TROJAN

LÁŽA z AČKA

